

Päiväys
13.8.2024

Diaarinumero
488/03.04.04.04.20/2023

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös vesilain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

13.8.2024

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **20.8.2024**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 13.8.2024 nro 1020/2024, valitus vesitalousasiassa, Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostaminen rakentamalla pohjapato sen lasku-uomaan, Kiuruvesi ja Pielavesi.

Luvan hakija

Sulkavan osakaskunta

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **13.8.2024 – 19.9.2024**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallintooikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **19.9.2024**.

13.08.2024

Dnro 488/03.04.04.04.20/2023

Asia

Valitus vesitalousasiassa

Valittaja

[REDACTED] kuolinpesän osakkaana ja omasta puolestaan kiinteistön määräosan omistajana

Luvan hakija

Sulkavan osakaskunta

Päätös, josta valitetaan

Itä-Suomen aluehallintovirasto 21.3.2023 nro 20/2023

Aluehallintovirasto on myöntänyt Sulkavan osakaskunnalle luvan Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostamiseen rakentamalla pohjapato sen lasku-uomaan Kiuruveden kaupungissa ja Pielaveden kunnassa hakemuksen mukaisesti. Osakaskunnalle on myönnetty pysyvä käyttöoikeus rakenteiden sijoittamista varten päätöksestä ilmeneviin alueisiin ja keskivedenkorkeuden nousun seurauksena vesialueeksi muuttuviin alueisiin. Keskivedenkorkeuden nousun myötä pysyvästi vesialueiksi muuttuvien alueiden pinta-ala on yhteensä noin 129 690 m². Käyttöoikeuksista vesialueeksi muuttuviin alueisiin ja maa-alueiden vettymisestä aiheutuvat edunmenetykset, joista ei ole sovittu, on määrätty korvattavaksi lupamääräyksessä 7. Hankkeesta ja käyttöoikeuksista ei ennalta arvioiden ole katsottu aiheutuvan muuta vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä.

Päätöksessä on annettu siitä tarkemmin ilmenevät lupamääräykset 1–11.

Päätöstä on perusteltu muun muassa seuraavasti:

Luvan myöntämisen edellytykset

Hankkeen tarkoitus

Sulkavanjärven vedenkorkeutta on laskettu kaksi kertaa. Vedenkorkeuden laskun seurauksena rantapeltojen viljeltävyys parani ja rantaniittyjä otettiin viljelykäyttöön. Vedenkorkeuden laskusta aiheutui myös haittaa.

Kiuruveden kaupungin hakemuksesta vuonna 2005 vireille tulleen keskivedenkorkeuden nostohankkeen rauettua Sulkavanjärven lasku-uomaan rakennettiin ilman vesilain mukaista lupaa kivirakenteinen pohjapato. Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (jäljempänä ELY-keskus) kehotti alueen osakaskuntia joko poistamaan padon tai hakemaan sille vesilain mukaista lupaa.

Hankkeen tavoitteena on nostaa Sulkavanjärven keskivedenkorkeutta 0,09 m aiemmin vallinneesta laillisesta vedenkorkeudesta.

Sulkavanjärvi on lievästi rehevä ja sen syvimmissä osissa on ajoittain hapen vajausta. Sulkavanjärven matalat vedenkorkeudet haittaavat järven virkistyskäyttöä, veneilyä ja kalastusta sekä lisäävät vesikasvillisuuden leviämistä ja rantojen maatumista. Ajoittain pohjasedimenttiä sekoittuu veteen, mikä huonontaa veden laatua.

Hanke ei ole alueella voimassa olevien maakuntakaavan eikä rantaosayleiskaavan vastainen. Lupa ei merkittävästi vaikeuta kaavan laatimista.

Hankkeesta saatava hyöty

Hankkeesta koituu yksityistä hyötyä rantakiinteistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksien parantumisena sekä veneilyn ja kalastuksen helpottumisena, kun matalien lahtien vesisyvyys syyskesällä kasvaa.

Hankkeen vaikutusalueella on 97 kiinteistöä, joihin kuuluu rakennettu tontti. Hankkeen on arvioitu parantavan kunkin tontin virkistyskäyttömahdollisuuksia keskimäärin 6 483 euroa. Hankkeesta rantakiinteistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksien paranemisena saavat rahamääräiset yksityiset hyödyt ovat yhteensä 628 851 euroa.

Yleistä hyötyä hankkeesta koituu Sulkavanjärven etelärannalla sijaitsevan yleisen uimarannan käytön parantumisena. Yleistä hyötyä saadaan vesistön tilan parantuessa, kun järven vesitilavuus kasvaa ja hapetta riittää paremmin kerrostuneisuuskausina alusvedessä. Tämä parantaa kalojen elinolosuhteita ja estää ravinteiden liukenemistä pohjasedimentistä.

Hankkeesta aiheutuvat menetykset ja käyttöoikeudet

Hankkeesta aiheutuvia menetyksiä ovat myönnetty käyttöoikeudet rakenteiden alle jääviin alueisiin ja vesialueeksi muuttuviin alueisiin sekä vedenkorkeuden noususta aiheutuvat vettymishaitat. Laskennallisesti haitat ovat yhteensä noin 17 200 euroa, josta osakaskuntien osuus on noin 7 000 euroa. Näihin sisältyvät myös hakijan omistamille ja hallinnoimille alueille aiheutuvat menetykset.

Pohjapadon sijoittamista varten tarvittavat käyttöoikeudet ja käyttöoikeudet veden alle jääviin alueisiin voidaan myöntää vesilain 2 luvun 13 §:n 2 momentin nojalla.

Töiden aikana aiheutuu lyhytaikaista veden paikallista samentumista sekä rakennustöistä ja työmaaliikenteestä lievää haittaa lähiasutukselle.

Korvaukset

Myönnettyistä pysyvistä käyttöoikeuksista rakenteiden sijoittamiseen ja veden alle jääviin alueisiin sekä ranta-alueiden vettymishaitoista aiheutuu vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä kyseisten kiinteistöjen omistajille. Aluehallintovirasto on hyväksynyt hakemuksessa esitetyt korvauserusteet.

Korvaukset on arvioitu seuraavasti. Käyttöoikeudesta ja vettymisestä aiheutuvien vahinkojen arvioinnissa on käytetty rantaan rajoittuvan rakennetun loma- ja asuinkiinteistön arvona 15 euroa/m². Peltomaan maapohjan arvona on käytetty 5 000 euroa/hehtaari ja metsämaan 500 euroa/hehtaari. Korvaukset veden alle jäävien alueiden pysyvistä käyttöoikeuksista on laskettu vesilain mukaisesti puolitoistakertaisina. Vettymisvyöhykkeen raja on peltojen ja tonttien osalta 1,2 m keskivedenkorkeuden yläpuolella ja metsämaan vettymisvyöhykkeen raja vastaavasti 0,8 m keskivedenkorkeuden yläpuolella.

Kiinteistöiltä, joihin kuuluu rantatontti, korvauksesta on vähennetty hakemuksen mukaisesti virkistyskäyttöarvon parantumisesta koituvana laskennallisena hyötynä 6 483 euroa. Niiden kiinteistöjen omistajille, joiden hankkeesta saama virkistyskäyttöhyöty on suurempi kuin heille aiheutuva edunmenetys, korvausta käyttöoikeudesta tai vettymishaitasta ei ole määrätty maksettavaksi.

Korvauksia on määrätty yhteensä noin 6 965 euroa.

Vesienhoitosuunnitelma

Vuoksen vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelman vuosille 2022–2027 mukaan Sulkavanjärven ekologinen tila on luokiteltu hyväksi ja tavoitetilaa saavutettu. Sulkavanjärven kunnostus on mainittu Vuoksen vesienhoitosuunnitelman vuosille 2022–2027 suurten rehevöityneiden järvien kunnostuksen toimenpiteenä. Pohjois-Savon vesienhoidon toimenpideohjelmassa vuosille 2022–2027 toimenpide-ehdotuksena on Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostaminen Isokosken pohjapadolla. Hanke on vesienhoitosuunnitelman mukainen.

Etuvertailu

Hankkeen hyötyjä ovat yksityisten rantakiinteistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksien parantuminen sekä veneilyn ja kalastuksen helpottuminen. Hankkeesta rantakiinteistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksien paranemisena saatavat rahamääräiset yksityiset hyödyt ovat yhteensä noin 628 900 euroa. Yleisiä hyötyjä ovat yleisen uimarannan virkistyskäyttömahdollisuuksien parantuminen sekä vesialueen tilan parantuminen, joka myös edistää vesienhoitosuunnitelman tavoitteiden saavuttamista.

Hankkeen menetyksiä ovat myönnetyt käyttöoikeudet rakenteiden sijoittamiselle ja vesialueeksi muuttuviin alueisiin sekä vedenkorkeuden noususta aiheutuvat vettymishaitat. Laskennallisesti menetykset ovat yhteensä noin 17 200 euroa, joista on määrätty maksettavaksi korvaukset niiden kiinteistöjen osalta, joille aiheutuvat menetykset ovat hankkeesta koituvia hyötyjä suuremmat ja kiinteistön omistaja ei ole suostunut hankkeeseen korvauksetta.

Lupamääräysten mukaisesti toteutettuna hankkeesta yleisille ja yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille ja yksityisille eduille koituviin menetyksiin. Hankkeesta ei aiheudu sellaista rantakiinteistön käyttömahdollisuuksien olennaista huonontumista, joka aiheuttaa kohtuutonta haittaa tai vahinkoa hankkeeseen suostumattomalle alueen omistajalle tai haltijalle, eikä erityisen luonnonsuojeluvarvon huomattavaa heikentymistä.

Hakijan omistamien, pysyvällä käyttöoikeudella hallitsemien ja muiden alueiden pinta-alat pysyvästi veden alle ja rakenteiden alle jäävistä alueista on eritelty päätöksessä. Hakija omistaa 41,5 % vesialueeksi muuttuvista alueista. Lisäksi Pietilänmäen ja Nousialan osakaskunnat ovat myöntäneet hakijalle pysyvän käyttöoikeuden hallinnoimiinsa vesialueeksi muuttuviin alueisiin. Pietilänmäen ja Nousialan osakaskunnat hallinnoivat yhteensä 22,3 % vesialueeksi muuttuvista alueista. Hakija hallitsee omistusoikeudella tai pysyvällä käyttöoikeudella 63,8 % hankkeen edellyttämistä alueista, kun huomioidaan rakenteiden sijoittamista varten tarvittavat alueet ja pysyvästi veden alle jäävät alueet.

Edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Valittajan on katsottava vaatineen aluehallintoviraston päätöksen kumoamista ja hakemuksen hylkäämistä.

Valittaja on perustellut vaatimustaan muun ohella sillä, että hankkeesta saatuja hyötyjä on liioiteltu. Hallinto-oikeutta on pyydetty selvittämään, onko hanke tarkoituksenmukainen ja tarpeellinen ja täyttääkö se vesilain mukaiset luvan myöntämisen edellytykset. Keskivedenkorkeuden nostaminen 9 cm:llä tuskin lisää yleistä virkistyskäyttöä, veneilyä ja kalastusta, vaan se vähentäisi rantakiinteistöjen maa-aluetta sekä aiheuttaisi ongelmia ranta-alueen kasvillisuudelle ja tontilla oleville rakennuksille ja muille rakenteille. Pahimmassa tapauksessa osassa rantakiinteistöjä rannan lähelle rakennettu talo ja piha-alue muuttuvat käyttökelvottomiksi veden tunkeutuessa talon rakenteisiin ja vallatessa piha-alueen. Rannanomistajat kärsivät keväisin korkean veden aikaan tulvan aiheuttamista ongelmista.

Päätöksessä esitetyt laskelmat rantakiinteistöjen rannan virkistysarvon kasvamisesta ovat perusteettomia ja harhaanjohtavia. Vedenkorkeuden nostaminen ei lisää rannan virkistysarvoa vaan vähentää sitä, kun kiinteistön käytettävissä oleva maa-alue supistuu vedennoston seurauksena. Hankkeesta

laskettu kiinteistönomistajille aiheutuva arvonnousu ei pidä paikkaansa, vaan hanke aiheuttaa kiinteistönomistajille menetyksiä ja kiinteistön hinnan laskua. Veden ja maa-alueen välinen raja määritetään keskivedenkorkeuden mukaisesti, eli se käytännössä määrittää kiinteistön rajan suhteessa vesialueeseen. Veden nostajalle syntyy veden alle pysyvästi jäävistä alueista korvausvelvollisuus samoin kuin vesijättömaan lunastajan tulee maksaa vesialueen omistajalle korvaus veden laskun seurauksena syntyvän vesijättömaan lunastuksesta. Korvaus on maksettava täyden korvauksen periaatteen mukaisesti.

Hankkeesta mahdollisesti aiheutuvista korvattavista edunmenetyksistä, haitoista ja vahingoista ei ole sovittu rannanomistajien kanssa. Rantaan rajoittuvia kiinteistöjä on 212, ja vain 31 kiinteistön omistajalta on hakijan mukaan saatu suostumus hankkeeseen. Näistäkin suostumuksista osa on saatu vuonna 2005 vireille tulleen hakemuksen yhteydessä, eli yli 75 % rannan omistajista ei ole antanut suostumustaan hankkeeseen.

Päätöksessä on esitetty, että keskivedenkorkeuden ero nykytilanteen ja hankkeen toteutuksen jälkeisen tilanteen välillä on 21 cm, kun tarkastellaan ylivirtaamaa. Valittaja on epäillyt, että vedenkorkeus voi nousta suunnitellun 9 cm:n sijasta enemmän. Asiassa tulisi selvittää, onko riittävällä tavalla varmistuttu siitä, minkä verran hanke todellisuudessa nostaa vedenkorkeutta pysyvästi.

Sulkavanjärven kunnostamiseen olisi muitakin vaihtoehtoja kuin keskivedenkorkeuden nostaminen. Pohjois-Savon vesienhoidon toimenpideohjelmassa vuosille 2022–2027 todetaan, että suurten rehevöityneiden järvien kunnostusmenetelmiä ovat myös muun muassa hapetus, ravintoketjukunnostus, fosforin kemiallinen saostaminen, alusveden poistaminen, vesikasvillisuuden poisto, ruoppaus, tilapäinen kuivattaminen ja erilaiset sedimentin kemialliset tai muut käsittelyt.

Hankkeesta ei ole tehty ympäristövaikutusten arviointia. Kyseessä on kuitenkin vaikutuksiltaan niin laajamittainen toimenpide, joka kohdistuu erilaisiin luontoarvoihin, muinaismuistokohteisiin, suojeltaviin kohteisiin ja kiinteistönomistajien oikeuksiin ja omaisuuteen, että sitä ei voida hyväksyä ilman ympäristövaikutusten arviointimenettelyä.

Hankkeella on merkittäviä vaikutuksia kaavan toteuttamiseen, koska vedenkorkeuden nostaminen nykyisestä jättäisi ranta-alueita veden alle. Pielaveden kunnanhallitus hyväksyi 13.3.2023 pidetyssä kokouksessaan kaava-aineiston oikeusvaikutteisena rantaosayleiskaavana ja on esittänyt sen edelleen kunnanvaltuuston hyväksyttäväksi. Rantaosayleiskaavassa on varauksia useille rantarakennuspaikoille Sulkavanjärven rannalla. Asiassa ei käy ilmi, miten hakija on selvittänyt veden nostamisen vaikutuksia näihin rakennuspaikkoihin ja korvataanko veden alle jäävien alueiden osalta mahdollinen rakennusoikeuden menetys. Valittajan kiinteistöille on osoitettu rantarakennuspaikkoja, joista kaksi jää pysyvästi veden alle, mikäli vedenkorkeutta nostetaan. Toisen rakennuspaikan alue on nykyisinkin keväisin veden valtaama, ja tällä hetkelläkin alueen puusto kärsii. Myös

valittajan kiinteistöllä sijaitseva 3,07 hehtaarin kasvulohko jää osittain veden alle tai ainakin niin märeksi, ettei sitä voi viljellä, mikäli keskivedenkorkeutta nostetaan. Vedenkorkeuden nostaminen estäisi pysyvästi maatalouselinkeinon harjoittamisen, eikä maa-aluetta voisi käyttää enää muuhunkaan. Mikäli keskivedenkorkeutta nostetaan, aiheutuu tästä rantarakennuspaikkojen, maa- ja metsätalouselinkeinon, maapohjan ja puuston korvausvelvollisuus.

Hakija on arvioinut järven vedenkorkeuden olevan keskivettä vastaavalla tasolla ilmakuvauspäivänä 28.6.2019 ja digitoinut rantaviivan tämän ilmakuvan perusteella. Hakijan suorittama rantaviivan digitointi ei anna oikeaa kuvaa keskivedenkorkeuden mukaisen rantaviivan sijainnista, vaan ainoa oikea tapa saada selville rantaviivan sijainti eli maan ja veden välinen raja on käydä mittaamassa se satelliittipaikannuslaitteella kiertämällä koko ranta siten, että korkeuden mittauspiste asetetaan keskivedenkorkeuden käyrän N60 +107,85 m tasolle. Myös hakijan toteamus siitä, että vedenkorkeuskäyrää on jouduttu tarkistamaan niiden rantakiinteistöjen osalta, jotka ovat aiemmin lunastaneet vesijättöaluetta, osoittaa, että digitoitu rantaviiva ei kuvaa todellista keskivedenkorkeuden mukaista rantaviivaa.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Kiuruveden kaupungissa ja Pielaveden kunnassa.

Itä-Suomen aluehallintovirastolta on pyydetty lausunto valituksesta. Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Pohjois-Savon ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, kalatalousviranomaiselle sekä liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueelle, Kainuun ELY-keskuksen patoturvallisuusviranomaiselle, Kiuruveden kaupungille, Kiuruveden kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle, Pielaveden kunnalle, Pielaveden kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja Liikenne- ja viestintävirasto Traficomille on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksesta.

Itä-Suomen aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut muun ohella, että hanketta varten eri aikoina rantakiinteistöjen omistajilta saatuja suostumuksia ei ole otettu huomioon luvan myöntämisen edellytyksenä. Hakijan hallinnassa on joko omistusoikeuden tai pysyvän käyttöoikeuden perusteella 63,8 % hanketta varten tarvittavista veden alle jäävistä ja rakenteiden sijoittamiseksi tarvittavista alueista. Kaukokartoitusmenetelmien eli ilmakuvan ja korkeusmallin käyttö keskivedenkorkeuden nousun seurauksena veden alle jäävien alueiden ja vettyvien alueiden selvittämiseen on yleisesti käytetty ja luotettava kartoitusmenetelmä. Menetelmän rinnalla käytetty Maanmittauslaitoksen ylläpitämä kiinteistöraja-aineisto sisältää myös mittausepä tarkkuutta, mutta on paras käytettävissä oleva aineisto. Vesialueeksi muuttuvien ja vettyvien alueiden selvittämisessä ei ole mahdollista muodostaa täysin mittatarkkaa kuvausta millään menetelmällä. Aluehallintovirasto on toivonut, että tarvittaessa hallinto-oikeus pyytää menetelmien soveltuvuudesta asiantuntijalausunnon Maanmittauslaitokselta.

Pohjois-Savon ELY-keskuksen kalatalousviranomainen on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta.

Liikenne- ja viestintävirasto Traficom on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta.

Kainuun ELY-keskuksen patoturvallisuusviranomainen on ilmoittanut, että valituksessa ei ole esitetty patoturvallisuuteen liittyviä vaatimuksia, joten patoturvallisuusviranomaisella ei ole tarvetta antaa asiassa vastinetta.

Pielaveden kunta on ilmoittanut, että se ei anna vastinetta.

██████████ on rantakiinteistön omistajana vastineessaan todennut muun ohella, että lupapäätöksestä olisi tehty enemmän valituksia, jos hanketta vastustettaisiin laajasti. Keväinen tulva-aika on lyhyt, keskimäärin kaksi–kolme viikkoa, eikä vedenpinnan korkeus ole ollut ongelma. Kesäisten alivedenkorkeuksien nostaminen on toivottavaa, koska tällöin estetään lahdenpohjien kuivuminen ja rehevöityminen ja taataan tietty pinnankorkeus vesistön käyttäjille. Useat viime kesät ovat olleet erittäin kuivia, ja kuivien kesien todennäköisyys kasvaa ilmastonmuutoksen myötä. Vastineessa on lisäksi kiistetty valittajan esittämiä väitteitä hankkeen vaikutuksista muun muassa tulvavahinkoihin, kiinteistöjen arvon laskuun, viljelyn estymiseen sekä puustolle ja rakennuspaikoille aiheutuvaan haittaan.

Sulkavan osakaskunta on vastineessaan todennut, että virkistyskäytön parantumisesta saatavaa hyötyä on tarkasteltu rakennettuihin kiinteistöihin kohdistuvana arvonnousuna. Virkistyskäyttöhyödyt on arvioitu vakiintuneella menetelmällä, joka perustuu rantojen virkistyskäytön kannalta haitallisten vedenkorkeuksien vähenemiseen sekä siihen, että kiinteistön vesistöstä johtuva virkistysarvo on tutkimusten mukaan 70–80 % tontin arvosta ja 30 % rakennuksen arvosta. Hakemussuunnitelmassa esitetyn laskelman mukaan virkistyskäyttöhyödyt ovat yli 600 000 euroa. Lisäksi vedenpinnan nostosta on hyötyä muun muassa kalataloudelle ja kalastukselle, vesillä liikkumiselle sekä järven ekologiselle tilalle. Vedenpinnan nostosta aiheutuvat haitat on myös arvioitu vakiintuneen käytännön mukaisesti, ja ne ovat hakemussuunnitelman mukaan reilut 17 000 euroa eli merkittävästi pienemmät kuin laskennalliset hyödyt.

Hankkeesta yleiselle ja yksityiselle edulle saatavat hyödyt ovat siten huomattavat verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin, joten vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiset luvan myöntämisen edellytykset ovat olemassa. Osakaskunnan hallinnassa myös on joko omistusoikeuden tai pysyvän käyttöoikeuden perusteella 63,8 % hanketta varten tarvittavista veden alle jäävistä ja rakenteiden sijoittamiseksi tarvittavista alueista, joten vesilain 6 luvun 5 §:n mukaiset luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät, ja osakaskunnalle on voitu myöntää käyttöoikeus niihin hanketta varten tarvittaviin alueisiin, joihin sillä ei ole ollut käyttöoikeutta.

Hanke ei ole ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain liitteessä 1 olevan hankeluettelon mukainen hanke, johon ympäristövaikutusten arviointimenettelyä tulisi soveltaa suoraan lain nojalla. Hankkeen

ympäristövaikutukset on arvioitu hakemussuunnitelmassa, eikä hankkeen voida katsoa aiheuttavan laadultaan tai laajuudeltaan sellaisia merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotka voitaisiin rinnastaa hankeluettelon mukaisten hankkeiden vaikutuksiin.

Valittajan käsitys kiinteistörajan määräytymisestä on virheellinen. Maa- ja vesialueen raja määräytyy keskivedenkorkeuden mukaan, mutta keskivedenkorkeuden muutos ei vaikuta kiinteistön rajaan. Kiinteistön raja ja vesialueen raja voivat siis poiketa toisistaan merkittävästi. Sulkavanjärven vedenpintaa on laskettu kaksikin kertaa, ja viimeisin lasku on tapahtunut vuonna 1927, jolloin keskivedenkorkeus laski 0,5–1 m. Järvenlaskun seurauksena vesialuetta muuttui maa-alueeksi, mutta järvenlasku ei vaikuttanut syntyneen vesijättöalueen omistukseen. Suurin osa (63,8 %) hankkeessa veden alle jäävistä alueista kuuluukin edelleen alueita hallitseville osakaskunnille poikkeuksena ne kiinteistöt, jotka ovat erillisessä vesijättötoimituksessa lunastaneet kyseisen maakaistaleen itselleen. Veden alle jää siis vain osakaskuntien omistamaa vesijättöä sekä vesijättöä lunastaneiden kiinteistöjen aluetta. Vedenpinnan noston vaikutukset vesijättöä lunastaneiden kiinteistöjen omistamiin alueisiin on arvioitu hakemussuunnitelmassa, ja veden alle jääville alueille on laskettu korvaus vesilain 13 luvun 11 §:n mukaisesti 1,5-kertaisena.

Osakaskunnan käsitys vedenkorkeuden nostamisen vaikutuksista virkistyskäyttöön, veneilyyn ja kalastukseen on päinvastainen kuin valituksessa on esitetty. Alimpien vedenkorkeuksien nostaminen ei edellä esitetyn mukaisesti pienennä kiinteistöjen omistamaa maa-aluetta, ellei kyseinen kiinteistö ole lunastanut kiinteistön edustalla olevaa vesijättöä. Tällöinkin vaikutus ulottuu hyvin kapealle maakaistaleelle, joka jää tulva-aikana vedenpinnan alapuolelle. Näille kiinteistöille aiheutuvat muutokset vesirajan sijainnissa on arvioitu hakemussuunnitelmassa.

Hanke vähentää Sulkavanjärven vedenkorkeuden vaihtelua, kun alimmat vedenkorkeudet eivät laske kuivakausina niin alas kuin nykyisin. Vedenkorkeuden laskusta johtuva vesirajan siirtyminen virkistyskäytökäuden aikana vaikuttaa kaikkiin virkistyskäyttömuotoihin: oleskeluun rannoilla, uintiin, veneilyyn ja kalastukseen. Sulkavanjärvellä vedenkorkeus on usein loppukesällä virkistyskäytön kannalta optimaalisen tason alapuolella, joten vedenkorkeuden vaihtelun pieneminen helpottaa muun muassa rantojen ja rantarakenteiden, kuten laitureiden, käyttöä. Rantojen virkistyskäyttömahdollisuuksien parantumisen lisäksi alimpien vedenkorkeuksien nousu helpottaa vesillä liikkumista kuivakausina ja sitä kautta myös veneilyä ja kalastusta. Alimpien vedenkorkeuksien nousu ei vaikuta niin sanotuissa normaaliolosuhteissa, eivätkä tulvakerkeudet nouse hankkeen seurauksena, joten tonteilla oleville rakennuksille ja rakenteille tai piha-alueille ei aiheudu haittaa.

Valituksessa esitetyt kunnostusmenetelmät eivät sovellu kaikkiin järviin, vaan niiden käyttömahdollisuudet on mietittävä tapauskohtaisesti. Esimerkiksi hapetus soveltuu sellaisiin järviin, joissa on todettuja happiongelmiä, ja ravintoketjukurkennostus soveltuu pienehköihin järviin, joissa on vinoutunut

kalarakenne ja poistettava kalamäärä on hallittavissa. Kymijoen vesistön vesienhoitosuunnitelmassa ja sitä täydentävässä Pohjois-Savon vesienhoidon toimenpideohjelmassa suunnittelusta vastaava viranomais on arvioinut, että Sulkavanjärven tila on vaarassa heikentyä ilman lisätoimenpiteitä. Järven kunnostamiseen parhaiten soveltuvaksi ja kustannustehokkaaksi menetelmäksi on katsottu järven alimpien vedenkorkeuksien nosto, joka on laajalti käytetty kunnostusmenetelmä etenkin lasketuissa järvissä.

Hankkeen vaikutukset vedenkorkeuksiin ja virtaamiin on arvioitu kokeneen konsultin toimesta vakiintuneilla menetelmillä. Tulevan tilanteen vedenkorkeudet on arvioitu vesitaseyhtälöön perustuvalla mallilla, joka huomioi sekä virtaamassa että vedenkorkeudessa tapahtuvat vaihtelut eri ajankohtina. Lupapäätöksen taulukon 5 mukaan keskivedenkorkeus nousee 9 cm, mutta keskiylivirtaamaa vastaava keskiylivesi eli keskimääräinen tulvakorkeus ei nouse vaan laskee 16–21 cm. Sulkavanjärven havaintoihin perustuva vedenkorkeusaineisto on hajanaista, joten nykyisen keskitulvakorkeuden määrittämiseen ja siinä tapahtuvien muutosten arviointiin sisältyy epävarmuuksia. Järven tulvakorkeudet eivät todennäköisesti laske niin paljon kuin taulukon mukaan tapahtuisi, mutta selvää on, etteivät ne ainakaan nouse, koska kosken niskaa levennetään ja tulva-aikainen vedenjohtokyky paranee.

Osakaskunta on yhtynyt aluehallintoviraston lausunnossaan esittämään näkemykseen kartoitusmenetelmistä ja todennut lisäksi, että arvio on kokeneen konsultin tekemä ja kyseistä menetelmää on käytetty useissa vastaavantyyppisissä vedenkorkeuden nostohankkeissa veden alle jäävien ja vettyvien alueiden määrittämiseen. Valittajan kiinteistöille aiheutuvien haittojen osalta osakaskunta on viitannut lupahakemuksen käsittelyn yhteydessä antamaansa vastineeseen ja todennut lisäksi, että keskivedenkorkeuden nousu valittajan tarkoittamien rakennuspaikkojen kohdalla rajoittuu osakaskunnan omistamalle vesijätölle eikä siten vaikuta kaavaan merkittyihin rakennuspaikkoihin tai niiden rakennusoikeuteen.

Valittaja on vastaselityksessään viitannut valitukseensa ja muun ohella pyytänyt hallinto-oikeutta selvittämään, mikä merkitys rantakiinteistöjen omistajien tai haltijoiden suostumuksella on hankkeen kannalta. Hankkeen vaikutusta mahdollisiin tulvavahinkoihin ei myöskään ole riittävästi selvitetty. Sulkavan osakaskunnan vastineen laatimiseen on osallistunut Pohjois-Savon ELY-keskuksen johtava vesitalousasiantuntija. Hallinto-oikeutta on pyydetty selvittämään, onko viranomais voinut osallistua hakijan vastineen laatimiseen. Vuoden 1927 vedenlaskun seurauksena syntyneistä vesijättömaista ei ole esitetty selvitystä, joten on perusteetonta väittää, että kaikki vedennoston seurauksena veden alle jäävät alueet olisivat joko osakaskunnan omistamaa maata tai vesijätön lunastustoimituksessa lunastettua aluetta. Vastaselityksessä on lisäksi pyydetty hallinto-oikeutta ottamaan huomioon lausuma, jonka ovat 13.11.2023 antaneet rantakiinteistön omistajat [REDACTED], [REDACTED] ja [REDACTED]. Lausumassa on vastustettu vedenkorkeuden nostoa.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovelletut oikeusohjeet

Vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan lupa vesitaloushankkeelle myönnetään, jos hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin.

Vesilain 3 luvun 5 §:n 2 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa on katsottava, ettei lupa merkittävästi vaikeuta kaavan laatimista.

Vesilain 3 luvun 6 §:n 1 momentin mukaan luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa vesitaloushankkeesta yleiselle edulle aiheutuvia hyötyjä ja menetyksiä arvioidaan yleiseltä kannalta. Arvioinnissa voidaan käyttää raha-arvoa, jos hyödyn tai menetyksen suuruus voidaan määrittää rahassa. Saman pykälän 2 momentin mukaan arvioinnissa on otettava huomioon, mitä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa ja merenhoitosuunnitelmassa on esitetty hankkeen vaikutusalueen vesien tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Vesilain 3 luvun 7 §:n 1 momentin mukaan luvan myöntämisen edellytyksiä harkittaessa vesitaloushankkeesta saatavana yksityisenä hyötynä otetaan huomioon maa- tai vesialueen tai muun omaisuuden tuottavuuden tai käytettävyyden parantumisesta aiheutuva omaisuuden käyttöarvon lisääntyminen sekä hankkeen toteuttamisesta välittömästi saatava muu etu. Saman pykälän 2 momentin mukaan hankkeesta aiheutuvana yksityisenä menetyksenä otetaan huomioon: 1) hakijalle myönnettävät käyttö- tai lunastusoikeudet; 2) kustannukset sellaisista vahingoista ja käyttöoikeuksista, joista hakija on hankkeen toteuttamiseksi erikseen sopinut asianosaisen kanssa, ja vastaavassa tarkoituksessa hakijalle vapaaehtoisesti luovutettujen alueiden hankkimiskustannukset; sekä 3) muut hankkeeseen osallistumattomalle taholle aiheutuvat menetykset.

Vesilain 6 luvun 4 §:n mukaan ellei kyse ole yleisen tarpeen vaatimasta hankkeesta, lupaa ei saa myöntää sellaiselle keskivedenkorkeuden nostamista tai laskemista tarkoittavalle hankkeelle, josta aiheutuu 1) sellaista rantakiinteistön käyttömahdollisuuksien olennaista huonontumista, joka aiheuttaa kohtuutonta haittaa tai vahinkoa alueen omistajalle tai haltijalle eikä tämä ole hankkeeseen suostunut tai 2) erityisen luonnonsuojeluarvon huomattavaa heikentymistä.

Vesilain 6 luvun 5 §:n 2 momentin mukaan jos hankkeen tarkoituksena on järven tai lammen keskivedenkorkeuden nostaminen, luvan myöntämisen edellytyksenä on, että vähintään kolmea neljännestä veden alle jäävän maa-

alueen omistajat ovat antaneet kirjallisesti suostumuksensa nostamiseen. Lupa voidaan myöntää myös, jos luvanhakija hallitsee omistusoikeuden tai pysyvän käyttöoikeuden perusteella enempää kuin puolta veden alle jäävästä alueesta.

Vesilain 11 luvun 17 §:n 1 momentin mukaan asian ratkaisevan viranomaisen on tutkittava asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset sekä lupa-asiassa luvan myöntämisen edellytykset. Saman pykälän 2 momentin mukaan lupa-asiassa lupa myönnetään, jos hanke täyttää vesilaissa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa säädetty vaatimukset.

Vesilain 13 luvun 11 §:n mukaan 9 §:n 1 momentin 1–5 kohdassa tarkoitettua edunmenetyksestä on määrättävä täysi korvaus, jollei 4 momentista tai 12 §:stä muuta johdu. Korvaus kiinteän omaisuuden tai siihen kuuluvan osan luovuttamisesta tai kiinteään omaisuuteen perustetusta käyttöoikeudesta on määrättävä siten kuin kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa säädetään, jollei vesilaissa toisin säädetä. Saman pykälän 4 momentin mukaan korvaus maapohjaan ja sillä oleviin rakennuksiin, rakennelmiin ja laitteisiin kohdistuvasta edunmenetyksestä on määrättävä puolitoistakertaisena, jos se aiheutuu oikeudesta lunastaa, ottaa pysyvään käyttöön tai muuttaa vesialueeksi toiselle kuuluva maa-alue.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaan mainittua lakia ja ympäristövaikutusten arviointimenettelyä sovelletaan hankkeisiin ja niiden muutoksiin, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä arvioitavat hankkeet ja niiden muutokset luetellaan liitteessä 1. Saman pykälän 2 momentin mukaan arviointimenettelyä sovelletaan lisäksi yksittäistapauksessa sellaiseen hankkeeseen tai jo toteutetun hankkeen muuhunkin kuin 1 momentissa tarkoitettuun muutokseen, joka todennäköisesti aiheuttaa laadultaan ja laajuudeltaan, myös eri hankkeiden yhteisvaikutukset huomioon ottaen, 1 momentissa tarkoitettujen hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä ympäristövaikutuksia. Saman pykälän 3 momentin mukaan päätettäessä arviointimenettelyn soveltamisesta yksittäistapauksessa on sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, otettava huomioon hankkeen ominaisuudet ja sijainti sekä vaikutusten luonne. Päätöksenteon perustana olevista tekijöistä säädetään liitteessä 2.

Asiassa saatu selvitys ja oikeudellinen arviointi

Sulkavanjärven vedenkorkeutta on laskettu kahdesti. Itä-Suomen ympäristölupavirasto 8.9.2005 antamallaan päätöksellä nro 86/05/1 myönsi Kiuruveden kaupungille vesilain mukaisen luvan Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostamiseen, mutta Vaasan hallinto-oikeus 31.12.2007 antamallaan päätöksellä nro 07/0451/1 kumosi ympäristölupaviraston päätöksen ja palautti asian uudelleen käsiteltäväksi, minkä jälkeen hanke raukesi. Sulkavanjärven lasku-uomaan on tämän jälkeen rakennettu luvaton kivrakenteinen pohjapato, joka on pitänyt järven keskivedenkorkeuden asiassa saadun selvityksen mukaan noin 10 cm laillista keskivedenkorkeutta ylempänä.

Aluehallintovirasto on valituksenalaisella päätöksellään myöntänyt vesilain mukaisen luvan Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostamiseen pohjapadolla. Pohjapadon rakentamisen myötä Sulkavanjärven keskivedenkorkeus nousee 9 cm, alivedenkorkeudet nousevat 8–20 cm ja tulvakorkeuksien on arvioitu laskevan. Keskivedenkorkeuden muutos on ilmoitettu suhteessa aiemmin vallinneeseen lailliseen vedenkorkeuteen eli tilanteeseen, jossa luvattonta pohjapatoa ei ole ollut, joten keskivedenkorkeus ei uuden pohjapadon rakentamisen myötä ennalta arvioiden juuri muutu nykytilanteeseen verrattuna.

Hanke ei ole asiassa saadun selvityksen mukaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain liitteen 1 hankeluettelon mukainen ympäristövaikutusten arviointimenettelyssä arvioitava hanke. Hallinto-oikeus katsoo, että hanke ei todennäköisesti aiheuta laadultaan tai laajuudeltaan liitteen 1 hankeluettelon hankkeiden vaikutuksiin rinnastettavia merkittäviä ympäristövaikutuksia eikä siihen siten ole tullut soveltaa arviointimenettelyä myöskään yksittäistapauksessa.

Valittaja on kyseenalaistanut vedenkorkeuden muutoksen arvion luotettavuuden kuitenkin perustelematta, miksi hän epäilee keskivedenkorkeuden nousevan suunniteltua enemmän. Asiassa saadun selvityksen mukaan keskivedenkorkeus säilyy lähes samalla tasolla kuin luvattoman padon aikaisessa tilanteessa, eivätkä tulvakorkeudet nouse. Hallinto-oikeus katsoo, että hakemuksessa esitetyt arviot vedenkorkeuksista ovat lupaharkinnan kannalta riittävät valituksessa esitetty huomioon ottaen.

Valittaja on kyseenalaistanut myös laillisen keskivedenkorkeuden mukaisen rantaviivan määrittämisen, joka on perustunut ilmakuvan pohjalta tehtyyn rantaviivan digitointiin ja digitoidun rantaviivan tarkistamiseen vesijättöä lunastaneiden rantakiinteistöjen osalta. Hallinto-oikeus toteaa, että keskivedenkorkeuden mukaisen rantaviivan määrittämiseen ei ole yhtä tiettyä menetelmää, vaan se voidaan perustaa kulloinkin saatavilla olevaan selvitykseen, eikä hakijan käyttämää menetelmää ole syytä pitää tähän tarkoitukseen soveltumattomana. Aluehallintovirasto on lausunnossaan todennut, että täysin mittatarkkaa menetelmää vesialueeksi muuttuvien ja vettyvien alueiden selvittämiseksi ei ole. Kun otetaan erityisesti huomioon valittajan kiinteistöihin liittyvä selvitys ja keskivedenkorkeuden noston suuruusluokka, hallinto-oikeus katsoo, että mahdollisista epätarkkuuksista huolimatta hakijan käyttämää menetelmää ei ole pidettävä niin epäluotettavana, että päätös olisi kumottava sen vuoksi, että satelliittipaikannusta ei ole käytetty.

Suuremmilla keski- ja alivedenkorkeuksilla tavoitellaan järven virkistyskäytön ja vesistön tilan paranemista vesienhoitosuunnitelman mukaisesti sekä veneilyn ja kalastuksen helpottumista. Hankkeesta saatavaksi yksityiseksi hyödyksi on vesilain 3 luvun 7 §:n 1 momentin mukaisesti voitu katsoa myös vesialueen käytettävyyden parantumisesta aiheutuva rantakiinteistöjen käyttöarvon lisääntyminen.

Hankkeesta aiheutuu edunmenetystä muun muassa maa-alueiden veden alle jäämisestä ja vettymishaitoista. Pysyvästi vesialueeksi muuttuvien maa-alueiden pinta-ala on yhteensä noin 13,0 hehtaaria ja vettymisvahinkoalueiden noin 95,6 hehtaaria. Laskelmien perusteella valittajan kolmella rantaan rajoittuvalla kiinteistöllä, joiden yhteispinta-ala on 167,4 hehtaaria, veden alle jää keskivedenkorkeudella noin 110 m² metsämaaksi luokiteltua ranta-aluetta, ja vettymisen piirissä on noin 1,7 hehtaaria metsää ja 3,3 hehtaaria peltoa.

Hankkeesta aiheutuu valittajan mukaan haittaa hänen kiinteistöllään sijaitsevalle noin kolmen hehtaarin kasvulohkole. Saadun selvityksen perusteella kyseinen kasvulohko ei jää osaksikaan veden alle, mutta se on arvioidulla vettymisvyöhykkeellä. Valittajalle on määrätty kuivatussyvyyden pienentymisestä maksettavaksi korvaus.

Hallinto-oikeus katsoo, että valituksenalaisessa päätöksessä suoritettu vesilain 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2 kohdan mukainen intressivertailu on lain ja yleisen käytännön mukainen. Viranomainen ei voi ottaa lupaharkinnassa huomioon muita kuin laissa säädettyt intressit. Valittajan esittämät hankkeen vaihtoehdot ja tarkoituksenmukaisuusnäkökohdat eivät ole osa lupaharkintaa, eikä niille tule antaa merkitystä luvan myöntämisen edellytyksiä arvioitaessa.

Hallituksen vesilainsäädännön uudistamiseksi antaman esityksen (HE 277/2009 vp) mukaan vesilain 6 luvun 4 §:n 1 kohdan säännöksellä pyritään turvaamaan ensisijaisesti ympärivuotista asuinkäyttöä tai vapaa-ajan käyttöä muiden intressien jäädessä otettavaksi huomioon säännönmukaisessa intressivertailussa. Karttatarkastelun perusteella valittajan kiinteistöjen rannat ovat rakentamattomia. Kun otetaan huomioon valittajan ranta-alueiden käyttö ja veden alle jäävän maa-alueen osuus kiinteistöjen pinta-alasta, hallinto-oikeus katsoo, että Sulkavanjärven keskivedenkorkeuden nostamisesta ei aiheudu vesilain 6 luvun 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettua valittajan rantakiinteistöjen käyttömahdollisuuksien olennaista huonontumista, joka aiheuttaisi hänelle kohtuutonta haittaa tai vahinkoa. Lupa on näin ollen voitu myöntää ilman valittajan suostumusta.

Hankkeen myötä veden alle jäävästä maa-alueesta (129 691 m²) hakija omistaa tai hallitsee pysyvällä käyttöoikeudella 82 796 m² eli 63,8 %. Hanke on siten täyttänyt vesilain 6 luvun 5 §:n 2 momentissa säädetyn luvan myöntämisen edellytyksen. Veden alle jäävän maa-alueen omistajien suostumuksille ei ole tarvinnut antaa merkitystä asian ratkaisemisessa.

Pielaveden kunnan pohjoisosan rantaosayleiskaava on ollut valituksenalaista päätöstä laadittaessa vireillä, ja se on kunnan verkkosivujen mukaan hyväksytty 17.4.2023. Hallituksen vesilainsäädännön uudistamiseksi antaman esityksen (HE 277/2009 vp) mukaan vesilain 3 luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu kaavan laatimisen merkittävä vaikeutuminen voisi olla kyseessä esimerkiksi silloin, jos hakemuksen tarkoittama toiminta poikkeaisi olennaisesti alueelle suunnitellusta käyttötarkoituksesta. Saadun selvityksen perusteella valittajan kiinteistöille kaavassa osoitetut rantarakennuspaikat eivät ole jäämässä veden alle. Hallinto-oikeus katsoo, ettei valituksenalaisen päätöksen mukaisella hankkeella edellä esitetty ja kaavamääräykset huomioon

ottaen ole merkittävää vaikutusta kaavan rantarakennuspaikkoihin valittajan kiinteistöillä, eikä asiassa ole ilmennyt, että valituksenalaisella päätöksellä myönnetty lupa siten olisi merkittävästi vaikeuttanut kaavan laatimista.

Vettymisvahingoista ja käyttöoikeuksista aiheutuvat edunmenetykset on valituksenalaisessa päätöksessä määrätty korvattaviksi kertakaikkisina korvauksina vesilain 13 luvun 11 §:n mukaisesti täyden korvauksen periaatteen mukaisesti ja veden alle jäävien alueiden osalta puolitoistakertaisena. Valittajan kiinteistöihin kohdistuvien edunmenetysten osalta korvauksia on määrätty yhteensä 1 272,41 euroa. Hankkeesta rantakiinteistöjen virkistyskäyttömahdollisuuksien parantumisen myötä koituvaa yksityistä hyötyä ei ole huomioitu korvauslaskelmissa valittajan kiinteistöjen osalta.

Hallinto-oikeus toteaa vielä valittajan vastaselityksessä esittämän johdosta, että sillä seikalla, kuka on osallistunut osakaskunnan hallinto-oikeudelle osoitetun vastineen laatimiseen, ei ole ratkaisevaa oikeudellista merkitystä arvioitaessa valituksenalaisen aluehallintoviraston päätöksen lainmukaisuutta.

Edellä esitetyn perusteella luvan myöntämisen edellytykset ovat täyttyneet ja aluehallintoviraston on tullut myöntää hankkeeseen lupa. Valituksenalaista päätöstä ei ole syytä kumota valittajan esittämillä perusteilla. Valitus on siten hylättävä.

Muut sovelletut oikeusohjeet

Vesilaki 11 luku 3 § 1 ja 3 mom

Valtioneuvoston asetus vesitalousasioista 6 § 2 ja 4 mom sekä 12 §

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Kiuruveden kaupunginhallituksen ja Pielaveden kunnanhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen voi hakea muutosta valittamalla.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupa. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli **viimeistään 19.9.2024**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Hanna Nieminen-Finne ja Tanja Fagerhed sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Merilin Vartia.

Esittelijä Tomi Laukka

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu [REDACTED], oikeudenkäyntimaksu 270 euroa
(*Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.*)

Jäljennös maksutta Sulkavan osakaskunta
[REDACTED]

Kiuruveden kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen
Kiuruveden kaupunginhallitus

Pielaveden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Pielaveden kunnanhallitus

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Kalatalousviranomainen

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue

Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Patoturvallisuusviranomainen

Itä-Suomen aluehallintovirasto /
Ympäristölupavastuualue

Liikenne- ja viestintävirasto Traficom

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaan-
nista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>